

Rafael Blasco, l'home de la televisió valenciana

Quan el passat 27 de juny, les Corts valencianes aprovaven per unanimitat la llei per la qual es crea l'entitat pública Ràdio Televisió Valenciana, el conseller de la Presidència, Rafael Blasco, degué respirar tranquil, al seu escó.

F. P. MORAGÓN

Sobre Blasco —nascut a Alzira el 1945— ha pesat la responsabilitat de dur endavant aquest projecte, un dels més ambiciosos que puga emprendre la Generalitat Valenciana.

Pregunta.-*Senyor conseller, ara ha de parlar Madrid. ¿Què creu vosté que dirà?*

Resposta.-Madrid ha de replegar el desig manifestat pel Parlament valencià i també pel Consell, i considerar la sol·licitud que nosaltres presentarem per a obtenir la gestió directa del Tercer Canal. Crec que el govern de la Nació valorarà els arguments que hem esgrimit fins ara i, dins d'un termini prudencial, ens donarà la resposta afirmativa. Per a aquesta resposta no es pot fixar una data i, de tota manera, jo, personalment, no crec que calga tenir pressa. Si ara mateix ens deien que sí, no podríem posar en marxa de seguida la RTVV. És possible, també, que ens demanen més detalls sobre el projecte.

P.-*Sí, però ¿i si Madrid digués que no?*

R.-Em costa pensar que Madrid diga que no. Més

Rafael Blasco; la responsabilitat de dur endavant un projecte ambiciós

encara: no vull pensar que puga dir-ho. Si de cas, voldran més precisions, per a assegurar-se que no ens hem ficat en un projecte sense uns eixos econòmics fonamentats. De tota manera, això són observacions que poden fer-se sense eixir del terreny de col·laboració franca en què treballem el govern autonòmic i el de la nació.

La meua opinió és que no hi haurà molts problemes. Si se'ns dona una resposta negativa, serà un conflicte al qual s'haurien d'enfrontar totes les forces polítiques i socials del país.

P.-*En alguna ocasió, vosté ha afirmat que hi ha interessos «corporatius privats» que han fomentat la idea que el PSOE vetava*

la creació de la RTVV. ¿A què es referia?

R.-Mire, n'hi ha de dos tipus. D'una banda, s'ha aprofitat això que s'anomena el «parón autonómico» i que cal definir. És cert que hi ha disfuncionalitats en el procés autonòmic i que cal posar una gran càrrega de racionalitat en la construcció de l'Estat de les autonomies. Ara, si algú interpreta aquesta necessitat de resoldre positivament el procés autonòmic, que els socialistes ens hem trobat ja en marxa, en contra dels drets dels valencians, en contra d'uns drets que els valencians tenim l'obligació d'exercir, jo crec que s'equivoca. Nosaltres estem en un procés de construcció de l'autonomia valenciana, eixint d'unes etapes prèvies que sovint ens han desviat dels objectius.

Jo puc dir, pel que fa al projecte de la Televisió Valenciana, que el PSOE no m'ha influït absolutament en res. El projecte s'ha fet pensant en les necessitats de la societat valenciana i no en les d'un partit. I això, des de dins del partit, ningú no ha pretès modificar-ho. Això no vol dir, òbviament, que després, quan es vaja posant en pràctica el projecte, no puguem aparèixer problemes.

Pel que fa als interessos privats, s'ha de deixar ben clar que alguns sectors han abusat de la demagògia. No es pot acceptar, en un règim democràtic i de lli-

bertat de mercat, que els defensors d'uns determinats interessos no parlen clarament, que encobresquen el sentit vertader dels seus atacs.

P.-«Las Provincias» va començar a atacar el projecte com si fos un capritx del president Lerma, però ràpidament la va emprendre amb vosté. ¿Per què?

R.-Las Provincias ha fet una interpretació simplista de la qüestió. S'hi pot discrepar, però no es pot frivoltzar d'aquesta manera un assumpte tan important, personalitzant-lo. Hi ha una cosa que Las Provincias hauria d'haver tingut ben present. En l'Estatut d'Autonomia es diu que la Generalitat té el dret de crear la Televisió Valenciana. Però és que, a més a més, totes les forces polítiques presents al parlament valencià han donat el seu suport al text legislatiu. Anar contra el que això representa, em sembla molt arriscat.

De tota manera, si algú ha defensat des del primer moment —i allà on calia— la nostra voluntat de tenir una Televisió Valenciana, ha estat el president Lerma. Aquesta voluntat, ningú no podia ignorar-la, perquè figura en el programa electoral del nostre partit, ací a València, i perquè fou manifestada pel president, tant en el seu discurs d'investidura com en la seua darrera compareixença davant les Corts, per tal d'exposar l'estat de la comunitat autònoma.

P.-A més d'esperar la resposta preceptiva del govern central, ¿què més es pot fer?

R.-Bé, fins ara hem fet el recorregut jurídicament obligatori. Paral·lelament, férem un concurs, l'empresa guanyadora del qual té l'obligació de presentar,

dins de ben poc, un disseny de planificació del que hauria de ser la RTVV. Aquest disseny comprendrà quatre opcions distintes de Televisió Valenciana. En la meua opinió, amb aquestes quatre opcions a la mà, caldria obrir un període de consultes amb professionals, tècnics i, en general, amb persones que poden opinar sobre aquestes qüestions. Això ajudarà eficaçment a elegir el model.

P.-¿No s'ha partit, així, d'un model preestablit?

«La Televisió Valenciana hauria d'acabar tenint una programació totalment en valencià»

«La Televisió Valenciana ha de ser una alternativa a les dues que funcionen avui»

R.-No, però això no vol dir que no tinguem unes idees clares sobre el particular. Personalment, m'agradaria que la Televisió Valenciana fos una televisió alternativa a les dues que avui hi ha, que fos un pas, modest però real, per a donar més pluralisme a l'oferta televisiva que els valencians tenen en l'actualitat, molt reduïda i, en la meua opinió, no molt bona. La Televisió Valenciana crec que haurà de tenir com a criteri fonamen-

tal la recuperació cultural i especialment la normalització lingüística. Pensar que la major part de la programació pugua fer-se en valencià obri unes possibilitats immenses per a la normalització, unes perspectives que, sense una televisió, serien impensables. En segon lloc, crec que la peculiaritat de la Televisió Valenciana s'ha d'assentar també en els espais informatius, que han de donar imatge de la pluralitat d'opcions polítiques, eco-

nòmiques, socials i de tot tipus que hi ha al País Valencià. La societat valenciana és una societat enormement plural on, potser perquè encara no està vertebrada del tot, no s'ha pogut donar projecció a totes les virtualitats que aquesta pluralitat dona. Els informatius haurien de tenir una perspectiva molt oberta, que tingues en compte totes aquestes diferències.

Encara caldria afegir un altre aspecte. La Televisió Valenciana haurà de tenir una estructura polivalent,

que pugua servir per a introduir noves tecnologies al servei del que serà la societat valenciana del futur. Avui dia no es pot fer cap projecte sense tenir en compte la informàtica, la telemàtica i altres tecnologies que permeten al ciutadà estar molt més connectat amb el món.

Tot això justifica suficientment la Televisió Valenciana, al meu parer i, més o menys, al de tots els membres del Consell.

Les possibilitats són

molt grans. Pensem, per exemple, en la producció pròpia de programes, que permetrà donar participació a artistes i escriptors, a sectors valencians que fins ara no han tingut aquest instrument de creació al seu abast.

Tot això, no cal dir-ho, tenint en compte que s'haurà de treballar amb mitjans limitats. No es pot pensar en un projecte faraònic, no estem en condicions econòmiques per a això ni crec que, tenint-los, estaria justificat. Anem cap a una situació —potser d'ací deu anys— en què els valencians podrem accedir a una oferta molt variada de televisió, d'abast quasi mundial. Tenint això present, no hi ha competència possible, però sí que hi ha la possibilitat —i aquesta ha de ser la tasca de la Televisió Valenciana— de parlar des d'ací, de fer un mitjà de comunicació que siga una alternativa pròpia, que faça allò que els altres no faran.

P.-Quan diu que la major part de la programació de la Televisió Valenciana es farà en valencià, ¿a quin tant per cent es refereix?

R.-En la meua opinió personal, quan la Televisió Valenciana començarà a emetre, s'encetarà un procés. Crec que hauria d'acabar amb una programació totalment en valencià. Ara, hem de partir de la base que tenim una comunitat amb dos idiomes oficials, una comunitat bilingüe. A través d'un procés, la durada del qual no es pot precisar, s'haurà d'arribar a una Televisió monolingüe, en valencià. D'una banda, perquè s'haurà donat oportunitat a tots d'aprendre el valencià, per mitjà de la normalització lingüística. D'una altra, perquè els qui vulguen sentir televisió en castellà ja tenen totes les

altres ofertes, simplement posant un altre canal.

P.-Creu vosté que els valencians haurien de poder veure la TV3, el Tercer Canal de Catalunya?

R.-Ja ho he dit en alguna ocasió i continue pensant-ho. Crec que sí i, per a afirmar-ho, no faig sinó partir d'una idea ben clara: com més canals de televisió puguem veure els valencians, millor. Igual que seria desitjable que es pogués veure ací la televisió francesa, seria molt convenient que ens arribàs el TV3, perquè això seria

«Seria molt convenient que els valencians poguessen veure la TV3 de Catalunya»

nostre marc cultural més general.

P.-No hi ha dubte que una de les claus perquè tot això puga funcionar és, com sempre, el pressupost. ¿Amb quines xifres es treballa i amb quines xifres es treballarà?

R.-Tot i que en alguns mitjans han aparegut alguns càlculs, vull dir-li que jo mai no he concretat què costarà aquest projecte. I no ho he concretat, perquè no és fàcil saber-ho. Sabem què han costat les televisions d'Euskadi i de Catalunya, però el nostre

«Haurem d'arribar a una televisió monolingüe, en valencià»

Francisc i Oiscar

obrir el camp de les nostres possibilitats. Catalunya és una comunitat amb la qual tenim unes afinitats i per tant més punts de coincidència que no amb determinades programacions que ens arriben d'Estats Units, per exemple.

P.-La llei aprovada planteja la possibilitat que la Televisió Valenciana es federe amb altres televisions. ¿Per què?

R.-Sí, això és una nove-

tat introduïda per nosaltres, en comparació amb els règims establits per als canals autonòmics d'Euskadi i de Catalunya. I és una novetat positiva, perquè significa encetar factors de cooperació, no sols amb altres televisions de l'Estat, sinó amb emissores, per exemple, de la resta del Mediterrani, que ens podrien oferir espais i col·laboracions molt estimables, sense eixir del

projecte és distint. Hi ha, de tota manera, una xifra clara, i és la de les disponibilitats. La RTVV té consignat el 2% del Programa d'Inversions Regionals. Això és una dada objectiva. Ja sabem que serà un projecte car, però el nostre propòsit, degudament fonamentat, és que siga autofinançable a mitjan termini. Durant cinc o sis anys, caldrà finançament públic, a través dels canals

de la Generalitat, però amb l'òptica amb la qual ens guiem, amb criteris gerencials de finançament, amb una programació que no represente grans costos i que utilitze la federació i altres sistemes de cooperació, creiem que arribarà un moment que l'empresa serà capaç d'obtenir els recursos propis per a mantenir-se per ella mateixa.

P.-En alguns casos, els adversaris de la Televisió Valenciana han posat en dubte que pogués tenir una audiència significativa. Per a afirmar-ho, al·ludien —al·ludeixen— dades del nivell de seguiment de la TV3 i d'Euskal Telebista. ¿Hi ha algun càlcul fet sobre això, en el cas valencià?

R.-Sobre el nivell d'audiència de la TV3 o de l'Euskal Telebista s'han fet, ací, comentaris simplement demagògics. Quan una cosa com aquestes comença té uns resultats que no es poden globalitzar com si es tractàs d'una situació ja assentada i totalment definida. Les dues televisions han tingut greus problemes per a posar-se en marxa. D'ací set o vuit anys se'n podrà fer un balanç. Ara és precipitat fer-lo. No es pot comparar aquestes emissores amb la RTVE, que ja porta molts anys de funcionament i que ha costat molts i molts diners. A més a més, ja se sap que per a determinats programes —amb molta audiència, però molt alienants— no hi ha competència possible. A mi m'interessa, naturalment, que la Televisió Valenciana tinga una gran audiència, però jo no hi aplicaria, en això, criteris de comparació exclusivament quantitatius. No es pot posar en peu d'igualtat el fet que «Dallas» o «Un, dos, tres» o com es diga, els estiguen

veient onze milions d'espanyols, amb la importància que puga tenir un programa que contribuesca a la recuperació del país des de qualsevol punt de vista —econòmic, cultural, social, etcètera—. Si, aquest programa, el veuen 400.000 valencians, ja és molt important. El nivell d'audiència s'hauria de mesurar d'acord amb els objectius que la programació de la Televisió Valenciana busque, i no amb la

finalitat d'aconseguir programes amb una clientela multitudinària, però que no fossen útils per a vertebrar el país, servir els seus interessos culturals i socials específics.

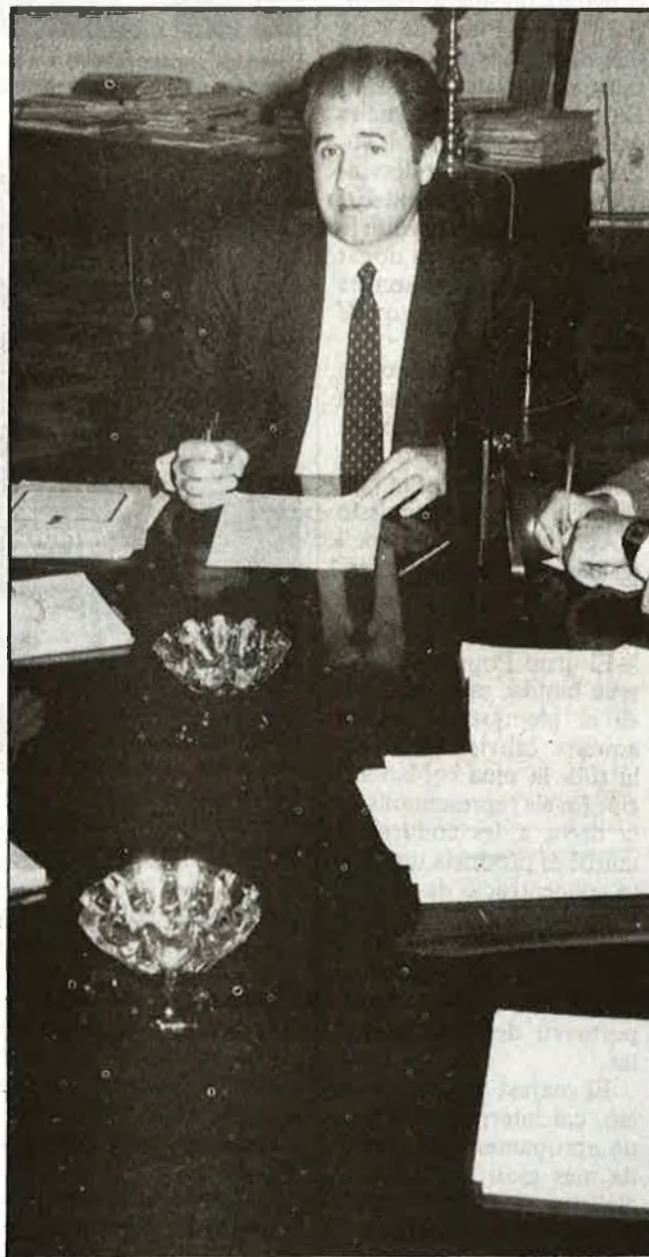
P.-¿Amb Ràdio Televisió Espanyola, hi ha problemes?

R.-Amb RTVE tenim pendent la firma d'un convenent per tal que el seu Centre Regional, d'acord amb la disposició transitòria sisena de l'Estatut, de-

dique més espai a la programació pròpia. Creiem, a més, que el Centre Regional hauria de prestar major atenció a tot el que afecta la normalització lingüística —per exemple, introduint, de vesprada, un programa escolar que facilite l'aprenentatge de l'idioma. Jo espere que arribarem a alguna mena d'acord, almenys en alguns punts dels molts que hem demanat. Nosaltres, pel que fa a la RTVE, ens queixem d'una situació que ja dura massa. RTVE ignora que som una comunitat amb 3.700.000 habitants, amb unes característiques pròpies —de dinamisme econòmic, cultural, social, etcètera— i un pes específic en el context de l'Estat de les autonomies. Això suposarà, no cal dir-ho, que RTVE faça inversions en el seu Centre Regional, majors de les que ha fet fins ara, perquè s'ha de reconèixer que Aitana està infradotada. És inconcebible que el Centre Regional de RTVE a València només tinga dos cambres per a anar d'un lloc a un altre. És una situació intolerable.

P.-Estem acostumats que la figura del director d'una televisió siga notícia permanent. ¿Hi ha alguna decisió presa sobre el futur director de RTVV?

R.-Tot el que s'ha dit són simples especulacions. La Televisió Valenciana serà sotmesa al control democràtic de les institucions. Hem de diferenciar-nos del que s'ha fet en altres llocs. Sí que li puc dir que jo voldria que, la Televisió Valenciana, la portassen professionals del país, bé dels qui viuen ací, bé recuperant-ne dels qui han hagut d'anar-se'n a treballar fora i que posseïen una experiència que ens serà molt necessària.

«La situació del Centre Regional de RTVE és intolerable»

Francesc i Ciscar